

Hur vill vi ha det? Var ska vi bo?
Hjärtligt välkomna!

Äldrerådet i Åbo stad

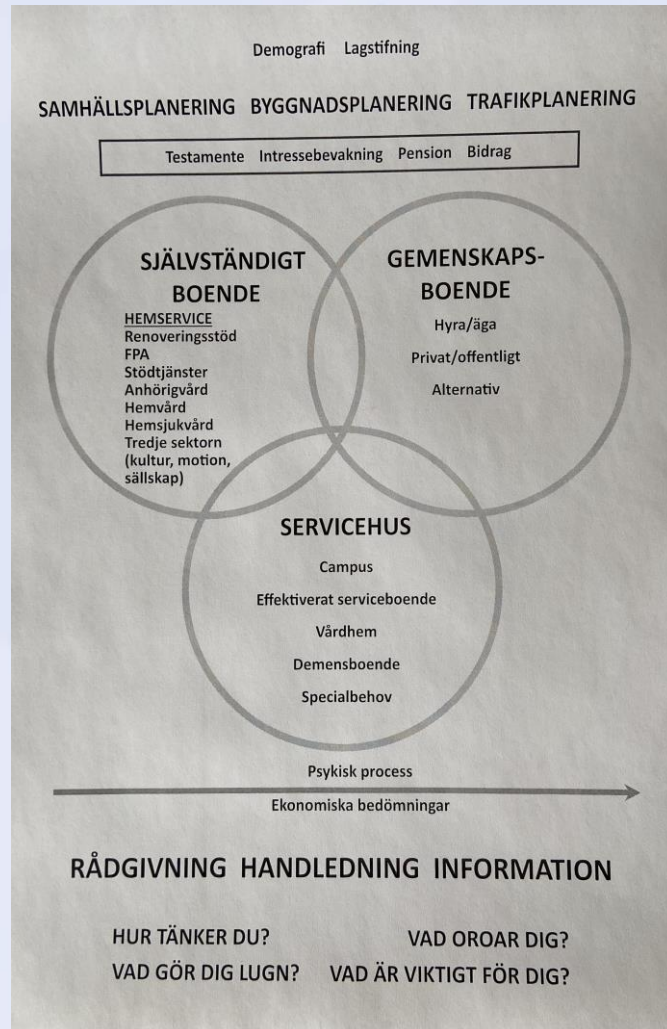
En kanal för seniorer att delta och påverka

Turun kaupungin vanhusneuvosto:

Takana vasemmalta: Pekka Paatero, Katja Havula, Merja Hakanen ja Tapio Lahti.
Keskellä vasemmalta: Rauni Niinimäki, Aira Hellström, Kaj-Olof Engblom,
Tiina Mäkinen (siht.) ja Ilari Luojola. Edessä vasemmalta: Johanna Pohjonen,
Marjut Aalto (pj.), Jouko Laakso (varapj.) ja Ulla-Maija Vierimaa.
Kuvasta puuttuvat Eija Ketola, Outi Kivinen ja Margita Vainio.

Vem bryr sig om seniorer?

Staten: Lagstiftning

Kommunen: Service

Tredje sektorn:
komplement, påverkan

Familjen & Anhöriga:
närstöd

Individen:
självbestämmanderätt

Hemservice turku.fi/seniorer

Servicehandledning

Monitori (Kop-kolmio)

Servicehandledare:

Annika Lönnroth

Tel 022626174, 0407493187

Carola Lignell

Tel 0503731037

Servicesedlar

godkänd serviceproducent

Stödtjänster i hemmet

Ta kontakt!

Vård- och serviceplan

Hemvård (även dygnet runt),
dusch/bastu, måltider, medicin,
trygghetstelefon, färdtjänst

Rehabilitering i hemmet

Virtuell hemvård

Anhörigvård, Familjevård

Lehmusvalkama

Rosenkvarteret

Bedömning av servicebehov

- Socialarbetaren gör tillsammans med klienten (och ev anhöriga) en utredning (SAS) av vårdbehovet och uppgör en **service- /vårdplan.B**
- Beslut eller avtal om service bör ske inom 3 månader
- Vårdplanen förverkligas av kommunens anställda, genom köptjänst eller genom servicesedel
- Vårdplanen bör uppföljas regelbundet

”Att flytta är att dö en smula..”

3/2022 GOD TID 11

Att flytta är att dö en smula – men en ny början väntar!

Att skiljas är att dö en smula, skrev Victor Hugo i tiden. Hans ordspråk gäller lika väl en flytning. Att ta steget in i en ny verklighet blir en oväntad vild berg-och-dal-bana mellan olika känslor, från vemod och grätmildhet till positiv nyfikenhet på det som ska komma. I min mycket mogna ålder rullas hela livet upp under genomgången av foton, brev, papper, bokhyllor, skåp och lådor.

Ännu är jag mitt i processen och väntar med spänning på den lättad jag ska känna när allt är över.

Det började med att jag i januari fick besked – faktiskt tidigare än väntat – att en lägenhet blivit ledig i ett seniorhus jag ansökt till. Döm om min förvåning då det visade sig vara precis samma lägenhet jag bokat för ett par år sedan då huset byggdes, men då avstått från. En ödes fingervisning, det var meningen att flytten skulle ske nu!

Maj-Britt Paro provsitter favoritstolen i sitt nya hem.

Banta ner hemmet från 99 till 37 kvadratmeter, gå igenom allt det som samlats under ett långt familjeliv och som år 2003 flytats mer eller mindre otört vidare till dagens hem.

Om två tredjedelar inte ryms med i det nya hemmet måste helt enkelt någon annan ta hand om det. Barn och barnbarn, vad vill ni ha? Inte mycket, inga fler pryglar, tack. Lyckligtvis tar sig en bror, brorsbarn och en kusin gärna an barndomsrelaterat. Så blir second hand nästa steg, det finns företag som sköter om att det som blir kvar bjuds ut till salu eller körs till återvinningsstation. I bästa fall räcker det sällsynta kostnaderna för det åtagandet. Böcker och kläder ingår inte i paketet, men det finns bokmarknader och klädförmidlare som tar emot. Böcker och kläder är omöjliga att bara kasta.

I två månader är jag innesluten i en bubbla. Skap efter skap, hylla efter hylla. Spara eller kasta? Möbler och pryglar. Ta med eller lämna? Snälla familjemedlemmar sticker sig gärna in för att hjälpa. Men genomgången och urvalet måste skötas i den egna bubblan.

Två dagar innan Grabbarna Flytt ska rycka in sker ett mirakel som får mig att tro på akut gudssingripande. Efter ett besök på nya stället märker jag att hemnyckeln antagligen blivit kvar på köksbordet. Raskt via dottern som har reservnyckeln. Men min nyckel är inte där hemma. O fasa! Så slår det mig att jag en dryg timme tidigare på väg bort fört en påse till avfalls-skjulet. Och just precis i den minut jag nu räkar komma fram till sjukhuset står en dam och undrar vad hon ska göra med nyckelknippen som hänger i låset. Olettelko sattumalta kadottanur avimmet! Den lätnaden är obeskriverlig.

Så kommer dagen då flyttgrabarna gör sin insats. Tre starka stunderande bär ut, kör och bär in mina käraste möbler, tolv boklådor och tjuugo flyttlådor med allt det flera veckors känslospäckade tankemöda gallrat fram. Allt på nollihd. Grabbarnas effektivitet är hisnande och räkrykan säger de sig få genom flyttjobb i stället för pandemistängda gym.

Med i flyttlådorna gick ett antal plastbackar med brev och foton som ännu är olästa och ogallrade sedan senaste flytt. Hm. Om det igen går nittion år till nästa rensning är jag hundrafem. Men skam den som ger sig.

Sedan startar den andra fasen i processen, att packa upp och forma ett nytt hem. Parallellt löper avyttringen av det som är kvar och försäljningen av gamla hemmet. Men det blir en annan historia. Just nu lever jag ett tag med säng i båda hemmen.

Att flytta är både fysiskt och psykiskt en sådan pårs att jag verkligen rekommenderar den som tvekar, att göra livsförändringen med an krafterna ännu räcker till. Beslutet är svårt och processen är knepig men jag tror nu fullt och fast på att den är till nytta för både kropp och själ. En ny början...

Maj-Britt Paro

- Känslor och kropp i berg- och dalbana
- Från 99 till 37 kvm
- Döstädning, second hand och kasta bort
- Steget in i en ny verklighet medan krafterna ännu räcker till.

TACK !

*Livet är gott då man umgås med
människor som gör en glad!*

Sköt om er!

